



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

G Ante R

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Deusa stenio et Euryale: que Dorcades insulas in oceano ethiopico sitas habitasse dicunt...

Gotthia regio europae terminata daciae et norwegiae: ex qua Gotthi inanes plerique olim Italiae armis seegerunt.

B Ante R

Grabat' p. p. lectus equinus: i quo meridari solent: dicitur quasi Carabatus: q in eo capite recubant...

Gracus: nomen avis conici filii: nisi q minor e: a voce qua facit: vel a gerendo dicta: q iacta segetu semina gerat...

Gracchus: p duplex ce. et cu aspiratione: cognome fuit familie romane. Duo aut fuerunt Gracchi fratres: Tiberius et Caius...

Gracile adiectiu' p. cor. significat qd e tenue et corpe macilentu. Turpil. Nosti q sit gracili corpore. Ad et graciles us dicit' et gracilitu. Meni. Tude gracile' coloru. Interdu gracile ponit' p molli. Hora. Quis multa gracile puer i rosa. A gracilis sit gracilitas...

Grad' sunt ex quib' scale pstat: et quib' (gracilitudo. ad edificiu' altiora ascendit: a gradiedo dicit: q p eos eatur. Virg. Erea cui gradib' surgebat limina. Gradus etia gradientu pedu vicissitudo est: vt apud eundem. Gradibusq sonare compositis. Interdum gradus sumitur p standi firmitate. Lic. libro. j. offi. Nec tumultuantes de gradu deiciunt. Hinc graduu facere: et gradus iacere dicimus: vt si in arboru tectru ve scadere velum ex saro aut scanno: aliqua ve alia re gradu facio. Li. cetera Ru. Hunc quasi gradu quen da arq aditu ad cetera iactu intelligitur. Grad' quoq cognatiois dicit' sunt ad studiat' scalaz locozum ve deliuu: quos ita ingreditur: vt a primo in pri mu. i. in illu que sit ex illa nascit' veniam. Quapropter graduu humilino di alios superioz ordinis esse Caius scribit: vt sunt pater et mater: qui sunt in pmo gradu. In secudo Quis et aua. In tertio pauus et p aua. Alios inferioris: vt liberi. Alios ex trasuero st uel latere: vt frs et sorozes: liberiq: coz. A grad' si...

unt Tardigrad' a. um. pe. cor. qui tarde gradit. Tn testudine tardigrada dicitur. Spilligrad' p frequen ti graduu motu incedere. Plau. Spilligradissimos tardiozes q corbite sint in trasquillo mari.

Gradoz aris: quasi per gradus eo. Quo Regradoz. De quo alibi.

Gradatoz: a magno gradu. Plau. in De. Tinceretis cursu ceruas: et gradatoz gradu.

Gradatu equi: qui sine succussatione molliter incedit. Lucil. libro. iiii. Ipse equus non formosus gradaturus optimus.

Gradatio apud rhetozes dicit: cu ex pma sententia ouit secuda: et ex secuda tertia: atq: ita deinceps.

Gradatim aduerbium: significat per gradus et ordina te lenteq. Barro libro. j. de re rustica. Quidem inquit gradatim aliuq pponens alio agru meliozem dicit esse in noue discriminibus.

Gradiuus penult. pro du. a gradiendo: vel quia gradatim et per ordines in bellu itur. Tude Wars gradiuus dicitur est. Sunt tñ qui gradiuum a gramine dicitur putent: quia gramine sit ortus. Tude et graminea corona in re militari: maxime est honorationis. Alij a vibratione ppter hastas credo in bello vibratas: qm kpaλa veiv vibrare dicunt. Alij gradiuu no latinu nec grecu: sed thax vocabulu esse et significare bellicolum et forte dicunt.

Gradio: eris. gressus: significat vado. Lact. libro. iiii.

Claudius po ac pedum vitio afflictis no modo gradiendi: sed etia currendi dabat facultate. Huius composita sunt Degradio: Antegredio: Congredio: Digredio: Egredio: de quib' alibi. Ingrezio: Introgredio: Vicimusq Ingrezio: forum et in forum. Aliqñ ponit' p simplici gradio: incedo. Virg. libro iiii. Geoz. Continuo pecoris generosi pull' i aruis Altius ingredit. Lic. ad Britu. Si dormis expulce: restas: ingrederis: si ingrederis: curre: si curris: ad uola. Interdum ingredi est puenire: et se ostendere. Plau. Nihil te pudet scelestu in cōspectu igredi. In gredi i muliere est mulieris psona assumere. Hiero. in Psal. interpretatione. Solet in theatris vnus homo frequenter diuersas habere psonas: nunc ingredit in muliere: nunc in virum: nunc in regem. Et qui in regem processerat: rursus i feruū procedit. Interdum est quasi incipere. Lact. libro. vi. Iustus ergo quoniam dux asperuq iter ingressus est. Introgredioz. Virgil. Postq introgressi et cora data copia sandi.

Progrezio: ultra pcedo. Lic. in Lel. Id primu videremus si placet: quatenus amor in amicitia progredi debeat. Hinc pgressus et pgressio. Id lib. j. Lul. Qui errantiu stellaz motus: pgressiones: institutio: nescq notauit. Hinc pgressus et pgressio pro processu. Aliquando antegradioz. Plau. Extremu ita carcerem ipsum progredit' parthenopcum. Protergradioz: ultra trasleo. Lic. Hippo pul. Currens Lepta veni: mibiq nūciauit te ia castra ptergressu esse. Apul. Cūq stabulum ptergressus fuisset: re cognita cepi retrocedere. Hiero. Nonā et alia expositione: ne quid videar ptergressus. Regredioz: retro gradioz: reuertoz. Plau. in Aut. Illuc regredere ab ostio. Lact. lib. vi. Cū ventu fuerit ad extremu: vnū iā regredi nō licet. Supgrezio: superambulo: superoz: vt est illud: Sed tu supgressa es vniuersas. Subtergradioz: trasgredioz: ultra gradioz. D. Brutus. Lic. Et alpes trasgredere. Lact. lib. ii. Nemo tūc mille simū annū trasgressus est. Transgressio apud rhetozes dicit: cu ab ea sententia qua ppositum couertimus sermone ad aliquā psonā: aut re: aut fortunā: et tanq presentē appellamus: vt hęc mulier nuper fuit locuples et potens in amore atq: deliciis: necessarioz: o: nata opibus abū dabat: magnus ancillaz que seque...

Virgil. Postq introgressi et cora data copia sandi. Progrezio: ultra pcedo. Lic. in Lel. Id primu videremus si placet: quatenus amor in amicitia progredi debeat. Hinc pgressus et pgressio. Id lib. j. Lul. Qui errantiu stellaz motus: pgressiones: institutio: nescq notauit. Hinc pgressus et pgressio pro processu. Aliquando antegradioz. Plau. Extremu ita carcerem ipsum progredit' parthenopcum. Protergradioz: ultra trasleo. Lic. Hippo pul. Currens Lepta veni: mibiq nūciauit te ia castra ptergressu esse. Apul. Cūq stabulum ptergressus fuisset: re cognita cepi retrocedere. Hiero. Nonā et alia expositione: ne quid videar ptergressus. Regredioz: retro gradioz: reuertoz. Plau. in Aut. Illuc regredere ab ostio. Lact. lib. vi. Cū ventu fuerit ad extremu: vnū iā regredi nō licet. Supgrezio: superambulo: superoz: vt est illud: Sed tu supgressa es vniuersas. Subtergradioz: trasgredioz: ultra gradioz. D. Brutus. Lic. Et alpes trasgredere. Lact. lib. ii. Nemo tūc mille simū annū trasgressus est. Transgressio apud rhetozes dicit: cu ab ea sententia qua ppositum couertimus sermone ad aliquā psonā: aut re: aut fortunā: et tanq presentē appellamus: vt hęc mulier nuper fuit locuples et potens in amore atq: deliciis: necessarioz: o: nata opibus abū dabat: magnus ancillaz que seque...

Virgil. Postq introgressi et cora data copia sandi. Progrezio: ultra pcedo. Lic. in Lel. Id primu videremus si placet: quatenus amor in amicitia progredi debeat. Hinc pgressus et pgressio. Id lib. j. Lul. Qui errantiu stellaz motus: pgressiones: institutio: nescq notauit. Hinc pgressus et pgressio pro processu. Aliquando antegradioz. Plau. Extremu ita carcerem ipsum progredit' parthenopcum. Protergradioz: ultra trasleo. Lic. Hippo pul. Currens Lepta veni: mibiq nūciauit te ia castra ptergressu esse. Apul. Cūq stabulum ptergressus fuisset: re cognita cepi retrocedere. Hiero. Nonā et alia expositione: ne quid videar ptergressus. Regredioz: retro gradioz: reuertoz. Plau. in Aut. Illuc regredere ab ostio. Lact. lib. vi. Cū ventu fuerit ad extremu: vnū iā regredi nō licet. Supgrezio: superambulo: superoz: vt est illud: Sed tu supgressa es vniuersas. Subtergradioz: trasgredioz: ultra gradioz. D. Brutus. Lic. Et alpes trasgredere. Lact. lib. ii. Nemo tūc mille simū annū trasgressus est. Transgressio apud rhetozes dicit: cu ab ea sententia qua ppositum couertimus sermone ad aliquā psonā: aut re: aut fortunā: et tanq presentē appellamus: vt hęc mulier nuper fuit locuples et potens in amore atq: deliciis: necessarioz: o: nata opibus abū dabat: magnus ancillaz que seque...

Virgil. Postq introgressi et cora data copia sandi. Progrezio: ultra pcedo. Lic. in Lel. Id primu videremus si placet: quatenus amor in amicitia progredi debeat. Hinc pgressus et pgressio. Id lib. j. Lul. Qui errantiu stellaz motus: pgressiones: institutio: nescq notauit. Hinc pgressus et pgressio pro processu. Aliquando antegradioz. Plau. Extremu ita carcerem ipsum progredit' parthenopcum. Protergradioz: ultra trasleo. Lic. Hippo pul. Currens Lepta veni: mibiq nūciauit te ia castra ptergressu esse. Apul. Cūq stabulum ptergressus fuisset: re cognita cepi retrocedere. Hiero. Nonā et alia expositione: ne quid videar ptergressus. Regredioz: retro gradioz: reuertoz. Plau. in Aut. Illuc regredere ab ostio. Lact. lib. vi. Cū ventu fuerit ad extremu: vnū iā regredi nō licet. Supgrezio: superambulo: superoz: vt est illud: Sed tu supgressa es vniuersas. Subtergradioz: trasgredioz: ultra gradioz. D. Brutus. Lic. Et alpes trasgredere. Lact. lib. ii. Nemo tūc mille simū annū trasgressus est. Transgressio apud rhetozes dicit: cu ab ea sententia qua ppositum couertimus sermone ad aliquā psonā: aut re: aut fortunā: et tanq presentē appellamus: vt hęc mulier nuper fuit locuples et potens in amore atq: deliciis: necessarioz: o: nata opibus abū dabat: magnus ancillaz que seque...

Virgil. Postq introgressi et cora data copia sandi. Progrezio: ultra pcedo. Lic. in Lel. Id primu videremus si placet: quatenus amor in amicitia progredi debeat. Hinc pgressus et pgressio. Id lib. j. Lul. Qui errantiu stellaz motus: pgressiones: institutio: nescq notauit. Hinc pgressus et pgressio pro processu. Aliquando antegradioz. Plau. Extremu ita carcerem ipsum progredit' parthenopcum. Protergradioz: ultra trasleo. Lic. Hippo pul. Currens Lepta veni: mibiq nūciauit te ia castra ptergressu esse. Apul. Cūq stabulum ptergressus fuisset: re cognita cepi retrocedere. Hiero. Nonā et alia expositione: ne quid videar ptergressus. Regredioz: retro gradioz: reuertoz. Plau. in Aut. Illuc regredere ab ostio. Lact. lib. vi. Cū ventu fuerit ad extremu: vnū iā regredi nō licet. Supgrezio: superambulo: superoz: vt est illud: Sed tu supgressa es vniuersas. Subtergradioz: trasgredioz: ultra gradioz. D. Brutus. Lic. Et alpes trasgredere. Lact. lib. ii. Nemo tūc mille simū annū trasgressus est. Transgressio apud rhetozes dicit: cu ab ea sententia qua ppositum couertimus sermone ad aliquā psonā: aut re: aut fortunā: et tanq presentē appellamus: vt hęc mulier nuper fuit locuples et potens in amore atq: deliciis: necessarioz: o: nata opibus abū dabat: magnus ancillaz que seque...

Virgil. Postq introgressi et cora data copia sandi. Progrezio: ultra pcedo. Lic. in Lel. Id primu videremus si placet: quatenus amor in amicitia progredi debeat. Hinc pgressus et pgressio. Id lib. j. Lul. Qui errantiu stellaz motus: pgressiones: institutio: nescq notauit. Hinc pgressus et pgressio pro processu. Aliquando antegradioz. Plau. Extremu ita carcerem ipsum progredit' parthenopcum. Protergradioz: ultra trasleo. Lic. Hippo pul. Currens Lepta veni: mibiq nūciauit te ia castra ptergressu esse. Apul. Cūq stabulum ptergressus fuisset: re cognita cepi retrocedere. Hiero. Nonā et alia expositione: ne quid videar ptergressus. Regredioz: retro gradioz: reuertoz. Plau. in Aut. Illuc regredere ab ostio. Lact. lib. vi. Cū ventu fuerit ad extremu: vnū iā regredi nō licet. Supgrezio: superambulo: superoz: vt est illud: Sed tu supgressa es vniuersas. Subtergradioz: trasgredioz: ultra gradioz. D. Brutus. Lic. Et alpes trasgredere. Lact. lib. ii. Nemo tūc mille simū annū trasgressus est. Transgressio apud rhetozes dicit: cu ab ea sententia qua ppositum couertimus sermone ad aliquā psonā: aut re: aut fortunā: et tanq presentē appellamus: vt hęc mulier nuper fuit locuples et potens in amore atq: deliciis: necessarioz: o: nata opibus abū dabat: magnus ancillaz que seque...

Virgil. Postq introgressi et cora data copia sandi. Progrezio: ultra pcedo. Lic. in Lel. Id primu videremus si placet: quatenus amor in amicitia progredi debeat. Hinc pgressus et pgressio. Id lib. j. Lul. Qui errantiu stellaz motus: pgressiones: institutio: nescq notauit. Hinc pgressus et pgressio pro processu. Aliquando antegradioz. Plau. Extremu ita carcerem ipsum progredit' parthenopcum. Protergradioz: ultra trasleo. Lic. Hippo pul. Currens Lepta veni: mibiq nūciauit te ia castra ptergressu esse. Apul. Cūq stabulum ptergressus fuisset: re cognita cepi retrocedere. Hiero. Nonā et alia expositione: ne quid videar ptergressus. Regredioz: retro gradioz: reuertoz. Plau. in Aut. Illuc regredere ab ostio. Lact. lib. vi. Cū ventu fuerit ad extremu: vnū iā regredi nō licet. Supgrezio: superambulo: superoz: vt est illud: Sed tu supgressa es vniuersas. Subtergradioz: trasgredioz: ultra gradioz. D. Brutus. Lic. Et alpes trasgredere. Lact. lib. ii. Nemo tūc mille simū annū trasgressus est. Transgressio apud rhetozes dicit: cu ab ea sententia qua ppositum couertimus sermone ad aliquā psonā: aut re: aut fortunā: et tanq presentē appellamus: vt hęc mulier nuper fuit locuples et potens in amore atq: deliciis: necessarioz: o: nata opibus abū dabat: magnus ancillaz que seque...

Virgil. Postq introgressi et cora data copia sandi. Progrezio: ultra pcedo. Lic. in Lel. Id primu videremus si placet: quatenus amor in amicitia progredi debeat. Hinc pgressus et pgressio. Id lib. j. Lul. Qui errantiu stellaz motus: pgressiones: institutio: nescq notauit. Hinc pgressus et pgressio pro processu. Aliquando antegradioz. Plau. Extremu ita carcerem ipsum progredit' parthenopcum. Protergradioz: ultra trasleo. Lic. Hippo pul. Currens Lepta veni: mibiq nūciauit te ia castra ptergressu esse. Apul. Cūq stabulum ptergressus fuisset: re cognita cepi retrocedere. Hiero. Nonā et alia expositione: ne quid videar ptergressus. Regredioz: retro gradioz: reuertoz. Plau. in Aut. Illuc regredere ab ostio. Lact. lib. vi. Cū ventu fuerit ad extremu: vnū iā regredi nō licet. Supgrezio: superambulo: superoz: vt est illud: Sed tu supgressa es vniuersas. Subtergradioz: trasgredioz: ultra gradioz. D. Brutus. Lic. Et alpes trasgredere. Lact. lib. ii. Nemo tūc mille simū annū trasgressus est. Transgressio apud rhetozes dicit: cu ab ea sententia qua ppositum couertimus sermone ad aliquā psonā: aut re: aut fortunā: et tanq presentē appellamus: vt hęc mulier nuper fuit locuples et potens in amore atq: deliciis: necessarioz: o: nata opibus abū dabat: magnus ancillaz que seque...

Virgil. Postq introgressi et cora data copia sandi. Progrezio: ultra pcedo. Lic. in Lel. Id primu videremus si placet: quatenus amor in amicitia progredi debeat. Hinc pgressus et pgressio. Id lib. j. Lul. Qui errantiu stellaz motus: pgressiones: institutio: nescq notauit. Hinc pgressus et pgressio pro processu. Aliquando antegradioz. Plau. Extremu ita carcerem ipsum progredit' parthenopcum. Protergradioz: ultra trasleo. Lic. Hippo pul. Currens Lepta veni: mibiq nūciauit te ia castra ptergressu esse. Apul. Cūq stabulum ptergressus fuisset: re cognita cepi retrocedere. Hiero. Nonā et alia expositione: ne quid videar ptergressus. Regredioz: retro gradioz: reuertoz. Plau. in Aut. Illuc regredere ab ostio. Lact. lib. vi. Cū ventu fuerit ad extremu: vnū iā regredi nō licet. Supgrezio: superambulo: superoz: vt est illud: Sed tu supgressa es vniuersas. Subtergradioz: trasgredioz: ultra gradioz. D. Brutus. Lic. Et alpes trasgredere. Lact. lib. ii. Nemo tūc mille simū annū trasgressus est. Transgressio apud rhetozes dicit: cu ab ea sententia qua ppositum couertimus sermone ad aliquā psonā: aut re: aut fortunā: et tanq presentē appellamus: vt hęc mulier nuper fuit locuples et potens in amore atq: deliciis: necessarioz: o: nata opibus abū dabat: magnus ancillaz que seque...

Virgil. Postq introgressi et cora data copia sandi. Progrezio: ultra pcedo. Lic. in Lel. Id primu videremus si placet: quatenus amor in amicitia progredi debeat. Hinc pgressus et pgressio. Id lib. j. Lul. Qui errantiu stellaz motus: pgressiones: institutio: nescq notauit. Hinc pgressus et pgressio pro processu. Aliquando antegradioz. Plau. Extremu ita carcerem ipsum progredit' parthenopcum. Protergradioz: ultra trasleo. Lic. Hippo pul. Currens Lepta veni: mibiq nūciauit te ia castra ptergressu esse. Apul. Cūq stabulum ptergressus fuisset: re cognita cepi retrocedere. Hiero. Nonā et alia expositione: ne quid videar ptergressus. Regredioz: retro gradioz: reuertoz. Plau. in Aut. Illuc regredere ab ostio. Lact. lib. vi. Cū ventu fuerit ad extremu: vnū iā regredi nō licet. Supgrezio: superambulo: superoz: vt est illud: Sed tu supgressa es vniuersas. Subtergradioz: trasgredioz: ultra gradioz. D. Brutus. Lic. Et alpes trasgredere. Lact. lib. ii. Nemo tūc mille simū annū trasgressus est. Transgressio apud rhetozes dicit: cu ab ea sententia qua ppositum couertimus sermone ad aliquā psonā: aut re: aut fortunā: et tanq presentē appellamus: vt hęc mulier nuper fuit locuples et potens in amore atq: deliciis: necessarioz: o: nata opibus abū dabat: magnus ancillaz que seque...

Virgil. Postq introgressi et cora data copia sandi. Progrezio: ultra pcedo. Lic. in Lel. Id primu videremus si placet: quatenus amor in amicitia progredi debeat. Hinc pgressus et pgressio. Id lib. j. Lul. Qui errantiu stellaz motus: pgressiones: institutio: nescq notauit. Hinc pgressus et pgressio pro processu. Aliquando antegradioz. Plau. Extremu ita carcerem ipsum progredit' parthenopcum. Protergradioz: ultra trasleo. Lic. Hippo pul. Currens Lepta veni: mibiq nūciauit te ia castra ptergressu esse. Apul. Cūq stabulum ptergressus fuisset: re cognita cepi retrocedere. Hiero. Nonā et alia expositione: ne quid videar ptergressus. Regredioz: retro gradioz: reuertoz. Plau. in Aut. Illuc regredere ab ostio. Lact. lib. vi. Cū ventu fuerit ad extremu: vnū iā regredi nō licet. Supgrezio: superambulo: superoz: vt est illud: Sed tu supgressa es vniuersas. Subtergradioz: trasgredioz: ultra gradioz. D. Brutus. Lic. Et alpes trasgredere. Lact. lib. ii. Nemo tūc mille simū annū trasgressus est. Transgressio apud rhetozes dicit: cu ab ea sententia qua ppositum couertimus sermone ad aliquā psonā: aut re: aut fortunā: et tanq presentē appellamus: vt hęc mulier nuper fuit locuples et potens in amore atq: deliciis: necessarioz: o: nata opibus abū dabat: magnus ancillaz que seque...

Virgil. Postq introgressi et cora data copia sandi. Progrezio: ultra pcedo. Lic. in Lel. Id primu videremus si placet: quatenus amor in amicitia progredi debeat. Hinc pgressus et pgressio. Id lib. j. Lul. Qui errantiu stellaz motus: pgressiones: institutio: nescq notauit. Hinc pgressus et pgressio pro processu. Aliquando antegradioz. Plau. Extremu ita carcerem ipsum progredit' parthenopcum. Protergradioz: ultra trasleo. Lic. Hippo pul. Currens Lepta veni: mibiq nūciauit te ia castra ptergressu esse. Apul. Cūq stabulum ptergressus fuisset: re cognita cepi retrocedere. Hiero. Nonā et alia expositione: ne quid videar ptergressus. Regredioz: retro gradioz: reuertoz. Plau. in Aut. Illuc regredere ab ostio. Lact. lib. vi. Cū ventu fuerit ad extremu: vnū iā regredi nō licet. Supgrezio: superambulo: superoz: vt est illud: Sed tu supgressa es vniuersas. Subtergradioz: trasgredioz: ultra gradioz. D. Brutus. Lic. Et alpes trasgredere. Lact. lib. ii. Nemo tūc mille simū annū trasgressus est. Transgressio apud rhetozes dicit: cu ab ea sententia qua ppositum couertimus sermone ad aliquā psonā: aut re: aut fortunā: et tanq presentē appellamus: vt hęc mulier nuper fuit locuples et potens in amore atq: deliciis: necessarioz: o: nata opibus abū dabat: magnus ancillaz que seque...

Virgil. Postq introgressi et cora data copia sandi. Progrezio: ultra pcedo. Lic. in Lel. Id primu videremus si placet: quatenus amor in amicitia progredi debeat. Hinc pgressus et pgressio. Id lib. j. Lul. Qui errantiu stellaz motus: pgressiones: institutio: nescq notauit. Hinc pgressus et pgressio pro processu. Aliquando antegradioz. Plau. Extremu ita carcerem ipsum progredit' parthenopcum. Protergradioz: ultra trasleo. Lic. Hippo pul. Currens Lepta veni: mibiq nūciauit te ia castra ptergressu esse. Apul. Cūq stabulum ptergressus fuisset: re cognita cepi retrocedere. Hiero. Nonā et alia expositione: ne quid videar ptergressus. Regredioz: retro gradioz: reuertoz. Plau. in Aut. Illuc regredere ab ostio. Lact. lib. vi. Cū ventu fuerit ad extremu: vnū iā regredi nō licet. Supgrezio: superambulo: superoz: vt est illud: Sed tu supgressa es vniuersas. Subtergradioz: trasgredioz: ultra gradioz. D. Brutus. Lic. Et alpes trasgredere. Lact. lib. ii. Nemo tūc mille simū annū trasgressus est. Transgressio apud rhetozes dicit: cu ab ea sententia qua ppositum couertimus sermone ad aliquā psonā: aut re: aut fortunā: et tanq presentē appellamus: vt hęc mulier nuper fuit locuples et potens in amore atq: deliciis: necessarioz: o: nata opibus abū dabat: magnus ancillaz que seque...

Virgil. Postq introgressi et cora data copia sandi. Progrezio: ultra pcedo. Lic. in Lel. Id primu videremus si placet: quatenus amor in amicitia progredi debeat. Hinc pgressus et pgressio. Id lib. j. Lul. Qui errantiu stellaz motus: pgressiones: institutio: nescq notauit. Hinc pgressus et pgressio pro processu. Aliquando antegradioz. Plau. Extremu ita carcerem ipsum progredit' parthenopcum. Protergradioz: ultra trasleo. Lic. Hippo pul. Currens Lepta veni: mibiq nūciauit te ia castra ptergressu esse. Apul. Cūq stabulum ptergressus fuisset: re cognita cepi retrocedere. Hiero. Nonā et alia expositione: ne quid videar ptergressus. Regredioz: retro gradioz: reuertoz. Plau. in Aut. Illuc regredere ab ostio. Lact. lib. vi. Cū ventu fuerit ad extremu: vnū iā regredi nō licet. Supgrezio: superambulo: superoz: vt est illud: Sed tu supgressa es vniuersas. Subtergradioz: trasgredioz: ultra gradioz. D. Brutus. Lic. Et alpes trasgredere. Lact. lib. ii. Nemo tūc mille simū annū trasgressus est. Transgressio apud rhetozes dicit: cu ab ea sententia qua ppositum couertimus sermone ad aliquā psonā: aut re: aut fortunā: et tanq presentē appellamus: vt hęc mulier nuper fuit locuples et potens in amore atq: deliciis: necessarioz: o: nata opibus abū dabat: magnus ancillaz que seque...

bantur/comitatus appellabatur. Māc contra subito et graui casu afflicta: vir mediocri anallul dignitate rem retinet. **D** fortuna/ q̄ vehemēter te rerū varietas oblectat: r̄ q̄ magno odio ē tibi beate vite peritius r̄ cōstās fructus.

Grassio: sarris. quasi a gradior frequētatiū est. **Festus.** **Grassari** proprie dicitur latrones vias obsidentes. **Gradi** siquidē ambulare est. **Unde** dicitur grassari ab impetu gradiedi. **Sed** cū quis grassat: id est cū impetu siue frequēti gradu vadit i aliquē: et bono et malo animo grassari potest. **Ideo** r̄ in bonam et in malam partē accipi pōt. **In** bonā **Sal.** in **Jug.** **Sed** dur at q̄ impator vite mortaliū animus ē: qui vbiq; ad gloriā vi grassat: id est cū frequēti gradu vadit abāde potēs: pollens r̄ clarus est. **Siri.** **Grassandū** ad clara periclis. **In** malā. **Lactā.** lib. ij. **Suis** em̄ vitis pdi ti leniūt r̄ grassantē vt perdārid est cū frequēti gradu vadāt. **Ab** hoc malo animo i hoc verbo **Grassio:** seu uo significatio nascit: eo q̄ cū quis grassat: id est frequēti gradu siue cū impetu. **perat** in aliquē: vt ipsum telo seu quouis alio modo feriat vel malo animo rapiat: hoc seure dicit. **Lactā.** lib. iij. **Archipirata** quis piā vel latronū ducor: si suos ad grassandū coboz ref. **Lesar.** **Grassari** i hostes vetat. **Aliquādo** i hac significacione ita accipit: vt etiā in apuā significacionē redigat. **Liu.** lib. ij. **Recenti** cōiurauim⁹ p̄ncipes iuuentutis romane: vt i te hac via grassaremur. **Hui⁹** cōpositū **Grassio:** quod est obuiā seu cōtra cū impetu aut frequēter gradior. **Plau.** i **Den.** **Nisi** cū pe dicis cōdidicistis oggrassari gradu.

Grassator: qui per vim et insidias latrocinatur. **Iuue.** **Interdū** et ferro subitus grassator agit rē. **Callistratus.** **Grassatores:** qd̄ p̄de causa id faciūt propiū latronibus habentur.

Græcus cū e diphthō: nomē viri propriū: a quo **Græcia** regio Europe dicta est. **A** qua græcus a. um. quod ex græcia est. **Hæc** ab **Istmi** angustis incipit: r̄ a septentrione i meridie veerat: qua sol egressus occidit **Jonius** fluctib⁹ obiacet. **In** ea **Arbene** et **Harathonij** capi **Cithero** r̄ **parnaso** mōtes.

Græcostasis pe. cor. q̄ græcoz statio. **Loc⁹** de q̄ **Var.** sic habet. **Antū** curiā hostiliā rostra sub dextra a comitio loc⁹ subintrat: vbi nationū subsisterēt legati: græcostasis appellat⁹ a p̄ce: vt multa senatū lupia græcostasis vbi edis cōcordia basilica opima.

Græuigen pe. cor. græci dicitur sunt. **Græcari** pe. cor. est diuuis et libidinis operā dare: ab eo q̄ græci liberi se haberēt in cōiuiis. **Nā** q̄nq; verba trahunt a moribus nationū.

Græle: fustes furculas habētes sunt quib⁹ nitunt. **Unde** **Grallatores** dicunt q̄ in p̄cis abiegnis passus ingētes faciūt. **Grallatorū** gradū **Plau.** vocat maximū sicut econtrario minutulū formicā r̄ testudineum. **Plau.** **Uinceretis** ceruas curiū r̄ **grallatorē** gradu.

Grāma artis. r̄ **grāmātū** au. latine littera dicit. **Antū** epigramā r̄ epigramātū: cū alijs a grāma cōpositis.

Grāmatica litteraria dicit. **Est** em̄ vt littere suas cultodiat vocēs r̄ quasi depositum reddāt. **Est** em̄ grāmatica recte loquelē r̄ recte q̄ scripturē scētia: que vni ratione auctoritateq; cōstat.

Grāmaticus: litteratorius seu litterator: qui grāmaticā docet: qui r̄ grāmatica dici pōt et triuialis. **Sed** r̄ poetaz interpretes grāmatici dicunt: versantq; non solū circa sermonē sed etiā circa hystorias et carmina euagātur. **Var.** de **Epigramatis** suis. **Grāmaticis** placent et sic grāmaticis. **Grāmatici** p̄i⁹ critici dicitur sunt auctore **Dione** **Chylo** tomo. **Cor.** nepos ait litteratos. **p̄rie** appellādos esse poetaz interpretes: q̄ a græcis grāmatici nominātur: eosdē litteratores vocitatos. **Dellala** **Comin⁹** auctor est. **Sunt** q̄ grāmatici

cū a grāmatica distinguūt vt litteratū a litteratore: tāq; grāmatic⁹ absolute r̄ p̄fecte doctus sit: sicut litteratus. **Grāmatica** sicut litterato: mediocriter eruditus. **In** malā em̄ partē accipitur.

Grāmaticus a. um. qd̄ ad grāmaticā p̄tinet. **Grāmatici** dicitur scribe: qui rationes publicas in tabulis scribunt. **Apul.** libro vndecimo. **Tum** ex his vnus quem cuncti grāmatea dicebāt. **Et** etiā ab epistolis et cancellarū dicuntur. **Unde** archigrāmateus princeps scribarum.

Grāmato phylaciū: lo⁹ vbi scripta publica seruātur. **Grāmē:** lōgitudo sine latitudine mēsurę **Subiecta** **Aug.** Si omnia latitudine solā quis longitudinē voluerit emētur lōgitudo sine latitudine mēsurę **Subiecta** grāmē dicit: nō q̄ sit lōgitudo aliqua q̄ careat latitudine: sed q̄ solā quis mēns lōgitudinē grāmē mētri dicitur. **Et** hęc linea a nostris dicit. **Est** ita diffinit **Euclydes.** **Linea** est lōgitudo illatabilia. **Emēsa** p̄o cū lōgitudine latitudo dicit epiphania.

Gramē sunt oculorū pituitę. **Unde** gramiosi oculi: a quo qui tristes sunt: in hodiernū quoq; diē gramiofi vulgo nominātur.

Gramē: herba vulgarissima: sic dicta q̄ geniculata in terno d̄is mirifice serpat: a gradiendo: vel a signendi fecūditate. **Herbo** em̄ nouas spargit radices. **Refert** **Plinius** eā herbā nasci vbi humanus sāguis ceciderit. **Gramen** capiti circūdatū sāguinis fluxiones et naribus silit. **Quāz** tamē gramē ponit generaliter p̄ omni herba. **Unde** graminea corona dicta est: que ab vniuerso exercitu seruato: feruato: dabat: vbi obfessos aliq; seruasset qd̄cūq; id genus herbe foret de cerpro viridi gramine. **Graminofus** pler⁹ gramine. **Col.** lib. j. **Quid** siluester ager: qd̄ humi⁹ r̄ gramiofus: qd̄ sicus r̄ ipur⁹ recularet.

Grādo: gutta aque in aere congelata: sic dicta q̄ solito grādio: sic. **Vel** quia grauis cōtineatur. **Unde** grādinosus a. um. vt **Grādinosi** loca in quibus frequētes sunt grādines. **Bando** etiam quā græci **Χαλαρα** et **Χαλυρα** vocāt: collectio est sub cure: buboni r̄ egyptie sibe similis: vt inquit **Pollux:** dolozē si tāgatur afferēs. **Dicunt** r̄ in oculo grādines: cū signis humor: circa palpebras coit: sed ita vt id tuberculū digito buc r̄ illic impelli possit.

Grādinosus a. um. quod abādat grādine. **Columel.** li. bzo. iij. **Post** hęc nō ignozabit d̄ns loci plus esse posse qualitātē celi frigidā vel calidā: sicam vel rosidā: grādinosam ventosamq; vel placidā: serenā vt nebula: id est que sepe grādines infert. **Rosida:** que sicci tatiibus laborāt.

Grādinateus a. um. participiū: quod est grādine faucū. **Aug.** i **Psal.** **Grādinate** est vinea.

Grande bale: pili subalares: quos **Tollis** tolli sepe molliores iubēbat.

Grādīs r̄ hoc grādēs: apud veteres non ad corpus sed ad egratem em̄ referēbatur iā adultā. **Terent.** **An** federe oportuit domi virginē tā grandē. **Q̄** si natu addatur: proeuctio: egratem significaret: tā pene senilem. **Pli.** **Junio.** **Blter** natu grādior: r̄ tot liberoz partu: nūc p̄o grādīs sumitur p̄ magno: r̄ nonnūq; ad inanimata refer. **Macro.** **Grādēs** materias ingenia parua nō sufferunt.

Grādūsculus la. lum. diminutiū. **Terē.** i **An.** **Grādē** sere grādūscula profecta est.

Grāditer aduerbiū. **Cypri.** ad **Corneliū.** **Docuit** grāditer deū timere: **Chylo** firmiter adherere.

Grāditas: dicta est maior etas. **Silen.** libro. iij. **hysto.** **Neq;** etatis granditate: neq; ea merita: neq; ordinis honestatē: aut dignitatē sibi esse excusationis.

Grādēus a. um. quod est proeuctio: etatis: hoc est grādīs qui: id est senex.

Grādiloquus pe. core. eloquēs: r qui cū quadā ſbōz magnificētia loquit. Et. Nā r grādiloqui (vt ita dicā) fuerunt cū ampla ſentētia: tū grauitate r maiēſtate vrbōz. Hinc grādiloquētia.

Grādio is. grādē facio. Plau. in Auſ. Si hodie herede ſuitē cepero aut ſtimulū in manu reſtudinē illum tibi ego grandibo grādū.

Grādēſco: creſco / grādīs ſio / ſeu grānū ſio. Pl. li. xvij Creſcēte luna frumēta grādēſcūt. Hinc ingrādēſco: qd eſt valde vel intus grandis ſio. Col. Aug lens vt celeriter pdeat r ingrādēſcat: anteq ſerit ſūmo arido pmiſceti debet. Idē lib. ij. Omne aut frumentū ſpīcā a tertio ad quartū nodū emittit: et cū torā edidit. vij. dieb⁹ deſto reſcit: ac deinde grādēſcit dieb⁹. xl. quibus poſt florē ad maturitatē puenit.

Grānū fere frugū dicit: vt tritici / hordei / ſarris r hmoi: quod eſt intimū ſolidū. A quo granariū. Acini ſūt ceteroz fructū: vt vuz / bacchar r hmoi. Granū etiā generaliter dicit. p omi eo quod grēci vocant coccū. Cū cocū ſylicis granū vocamus.

Granariū: locus i horreis ſeruādīs / ſeminū granis paratus: vel in quo grana frugū reponunt. Car. At tritici condi oportet in granaria ſublimia: que perſentur ventis ab exoz et ſeptentrionū regione: ad que nulla aura humidā e. piquis locis aſpiret. Granaria quidā habent ſub terris ſpeliucas quas vocāt ſtros: ſūū puteos. Perſius. Jam nūc aſtringas: iā nūc granaria lares. Nōnulli horreū ab hordeo. Feſtus a ſarre ſarreum vocat.

Granofus a. um. dicit omē qd int⁹ habet grana.

Graphis idis. ara pingēdi: q maxime lineis cōſtat: r linearis vocat: quā Pl. lib. xxxv. ſcribit eſſe inuentā a Sophocle. Dicit graphia a ſtilo: quē grēci graphiō et graphida quoz nomināt. Plin. lib. v. Graphidis veſtigia eſt ac in tabulis ac mēbranis: ex quibus proficere dicunt artiſices. In quo ſciendū: p Graphidis veſtigia picture genus accipiēdū eſt: qd grēci vocāt Γραφία graphia. Ea eſt circini regulēq modicę contines vluſ: et qua capiunt formaz i ſolis arcaz deſcriptiones: vt inquit Sicru lib. j. Qui et orthographiam r ſciographiā nominat.

Graphiū: ſtilus ferreus / ſeu penna argētea qua ſignatur in tabellis littere / vt olim in cera / ſeu ſigure. Ambro. lib. v. Hera. Hęc ſo ſi ipſe nō compendās idcirco nō cepit: aut nequāq deſinet ſi ipſe circūitum vel atramento vel graphio ducas. Quidū. Quid digiſtos opus eſt graphiū laſſare tenēdo. Stilus autē (ſicut docet Hiero. in expoſitione Pſal.) ſcribit i cera: Calamus in cartha / mēbrana / aut in quacunq materia / que apta ſit ad ſcribendū. Graphus ſcriptus vel pictus. Graphus: nō ſcriptus vel non pictus. Graphia: ſcriptura vel pictura. Cū ſcribo. p pingo / etiaz apud nos r picturas legere dicimus.

Graphariū: theca in qua ſtili reponunt: quibus r ſcribere ſimul r pingere ſolebāt: anteq penicilli r colores inuenirent. Dicit r theca graphiaria.

Gratia (inq Aug⁹) dicta eſt: quia gratis dat. Quare gratis dat: Quia merita nō pceſſerunt: ſed beneficia dei te pſequerunt. Cū recte gratia ſumitur. p beneficio. Licet. Cū pſertim conſiderē nullā eſſe gratiam: quā vel nō caperet animus meus: vel in accipiēdo vel remunerando cumulando: p illuſtrare poſſet. Omne em quod habet homines a deo gratia ē. Mihi em et debito habet. Quis em prioz dedit: r retribuatur illi? Tres autē ſcribunt fuiſſe gratias. Aglaia: id eſt leticia. Thalia: id eſt virentē: quia beneficiū ſemp viret. Euphroſynē: quā delectationē nomināt. Hęc grēcis xoo / ſeo vocantur: cetero ſpō xepoo: quod leticia ſignificat. Dicit em letari videntur: et qui dant: et qui accipiunt beneficiū. Triſ autē

ideo eſſe prodiderunt: quia et benefici eſſe i alios debemus: r alioz beneficia ſuſcipere: et his qui in nos liberales fuerunt retribuere. Dare autē r accipere r referre: tres actus ſunt inter ſe diſtincti. Hinc gratioſus. Aliquādo capſ p pena ſue damno. Idē. Et p iniuria parē ei gratiā referret. Aliquādo p mercede. Idē in Let. Et em benefici liberales ſumus: nō vt erigamus gratiā. i. mercedē vel vtilitatē neq beneficiū ſeneramus: ſed natura p openti ad liberalitatē ſumus. Aliquādo pro pace ſeu amore. Terē. in Ecy. Hęc alio pacto componi poſſet inter eas gratia. Et in Eu. Adibo: atq ab eo gratiā quam video velle iniſto. Aliquādo pro benignitate. Tibul. Gratia magna Ioui venit pater ipſe valere. Aliquādo. p cauſa ſeu reſpectu. Sal. Re omne aperit cuius gratia mirtebantur. Aliq. p virtute ſeu efficaciac: vt frequenter apud Ambroſiū. Habere aut gratias vel agere vel referre. Vide in dictione Ago.

Gratus: qui gratiā p beneficio referre: vel ſaltē memoz eſt accepti bñfici. Cuius contrariū eſt ingratus a qui bus gratitudo r ingratitude Hate r ingrate aduerbia: r gratis r ingratis. Accipit etiā gratus p leto: r ingratus pro triſti. Virgil⁹ lib. vij. Et cineri ingratō ſuprema ſerebāt. Et gratus p ſpōtaneo. Et ingratus p inuito et coacto legitur.

Gratioſus: valde gratus. Nā pleni gratia ſignificat: r is eſt qui habet gratiā. i. qui in populo acceptus eſt. Licet. lib. iij. offi. Tū pituius vt argentarius qui eſſet apud oēs ordines gratioſus: id eſt habēs multā gratiā. Idem Lentulo. Vehementer cōſidit bis noſtris litteris apud te gratioſi forend eſt valde gratū. Helius accipit gratioſum: tam pro eo qui gratias adhibet q̄ qui admittit.

Gratis aduerbiū: ſignificat ſine ſimio / ſine merito: qd vulgo dicitur per gratiā. Hiero. in Ben. Quia ſrater meus es: nō ſeruit mibi gratis. Ambro. In diuiniſ ſcripturis reus ſcribit: qui nō ſtuderit dare gratias quod ipſe gratis acceperit. Aliſ ſignificat ſpōte. Aug⁹ lib. iij. cōfeſ. Quoz exempli gratia quedā gratias poſuit: vel in ipſo ſubſtātie genere innumerabilia reperuntur. Sic ingratis inuito: nō vltro: quia vltro nea grata ſunt. Ingrata: que ab inuito r reſuſcitant⁹ ſunt. Plau. in Am. Hęc heri imo deſtia coegit me q̄ hoc noctis ingratis excauit. Terē. in Eu. Op⁹ faciā vt deſatiger vltz ingratis vt dormiā.

Gratuitus a. um. penul. pro. quod datur gratis: id eſt ſine pignio: r qd nō eſt mercēnariū. Licet. lib. j. de legibus. Quid liberalitas: gratuitane eſt: an mercēnaria: ſi ſine ſimio benigna: eſt gratuita: ſi cū mercede: cōducta. Aug⁹. Gratuitā nobis impendit de⁹ dilectionē: quibus gratis vniſgeniti ſui miſit redemptionē. Hinc ſit aduerbiū gratuito. Sue. in Cefare. Omnibus ſo circa eū atq etiā parte magna ſenat⁹ gratuito aut leui ſenoz obſtrictio.

Grates numero tū plurali: r in hac tū terminatiōe: p gratiū q̄ referri debet p accepto bñficio. Cic. Hęc ſoluerē dignas. Nō opia eſt noſtre dido.

Gratifico: rem gratā facio / conſentio / complacco. Licet Lentulo. Qd Pompeio ſe gratificari putant. Differūt tamē Gratificari et gratū facere: q̄ gratificari in ſe cōtineat quiddā mal⁹. Eſt em beneficiū eſſe. Unde dicimus deū gratificari hominibus: quaſi ſit beneficia cōferre. Gratū ſo facere ſit obſequi r inſeruire. Licet. Si hunc inueneris: gratiſſimū mibi feceris. Hinc Gratificus.

Grato: ariſ. diſ gratias ago / et quaſi ſupplico. Qui dius lib. iij. Fall. Quiſquis ades: caſteq colis penetrall veſte. Gratate ilia: tburaz pone ſocis. Interdum Gratari eſt gaudere de bono proprio: vt apud eūdē li. vij. Detam. Q̄ ſuperi totoz libēs mibi pe

ctore gratō. Quis etiā est letari de bono alterius. Virg. Inueni germana viā gratare forō. Lu. lib. vii. Sū sequentes currū Jouis optimi maximi tem plū: gratates ouantesq; adire.

Gratulari cū datiuo: proprie est dūis siue hominibus qui nobis benefici fuerunt in successu: aut nostro/ aut alioꝝ cum laudibus festiuitatem ostendere. Oritur em̄ ex leticia gratulatio/ vt ex dolore querimonia. La etā. libro. vi. Nichil est q̄ si aliquis gratuletur: si has inanes virtutes adeptus est. Ennius in Decuba. In puer tibi sūme tandem male re gesta gratulor. Inter dum pretermittitur datiuus cū fuerit. pro. men. Qui dūis. Pūca inuent alios ego me nūc deniq; natum Gratulor: vbi intelligit mibi. Quintil. Gratulor iam q̄ nulla ciuitas laborat: subelligit nobis. Gratulor etiā est gratias agere siue supplicare. Li. Triū/ phantes in capitoliū ascendebāt Joui optimo maxi mo/ ceterisq; dūis gratulaturi. Nec mirū si gratulari dūis dicimus/ quasi ostēdere nos illis agsaudere: cū salutare etiā eos dicamus/ quasi salutē illis optare: qd̄ nō dūis sed hominib; cōuenit. Unde dicim; Sal ue sancta parens. Gratulari cū actō/ est gratū habere. Ter. in Eu. Salutarē: ad cgnā vocāt: aduentū gratulanē. Plau. in cap. Vbi quisq; videt/ eunt obuiā/ gratulanēq; eā rē: id est gratiā habent. Idem; cōpo si/ cū est congratulor.

Grave: siuate natura significat ponderosum: vt Graue saxū quod nos cū molestia grauat in ferendo. Virgilius. Somis et inflexi primū graue robur aratri. Et per translationē dicit: morib; grauis senectus grauis: id est molesta: quoniā qui molestiam ex senectute morbo/ ceterisq; hōid; sentiūt: quasi onere intolerabili premūtur: quod cupide velut graue on; a se vellunt deponere. Cicero in Lato. Q̄ nunq; senectutem tibi grauem esse senserim. Itaq; vnus modus est/ que corpori aut animo molesta sunt: ea graua appellare: eo q̄ molestia a mole: id est a re magna vocata est. Alter modus est: q̄ quemadmodū graua et grandia sapa non facile loco mouentur: sed ad omne tempoz mutabilitatem herent: ita homines constantes ac sapientia preediti merito graues dicuntur: qui nec precibus nec minis ab equo dimouentur: vt bi faciūt quos leues vocamus: qui in similitudinem palee ad omne auram ventitantur. Hinc grauitas pro firmitate ac constantia animi: ac in vultu/ moribus/ verbis/ rebus agendis quedā seueritas. Aliquādo pro molestia et magnitudine: vt grauitas odoris/ grauitas doloris/ grauitas somni. Tarsus alius modis dicit graue: sed ad bos reduci possunt. Nā ponit pro pernicioso/ acerbo/ nocente. Luce. lib. iii. offi. Magnū illud bellum et graue aduersariū imperiū sustulissent. Idē. Facilius et in morbos incidūt adolescentes: et grauius egrotant. Pro forti et robusto. Virg. lib. v. Diuina pares inest grauib; certamina remis. Pro grandioso. Idē. Hic grauis cutellus dicitur caligat acce. Pro virili/ solido/ firmo/ cōstante. Luce. lib. i. offi. Et itaz sint alia grauiora atq; meliora: tñ nos studia nostra nature regula metimur. Pro tristi. Virg. lib. viii. Grauior ne nācius aures Vulcanet. Pro sapienti cū auctoritate. Li. in Dorten. Quid em̄ aut lbero doto dulci? aut Lucydide graui. Pro ponderoso. Tñ graues dicit: q̄ deni alies singula pōdo efficiebant. Pro necessario. Lucil. lib. xviii. Habebatq; aio mibi admodū causā graue fore: q̄ me ab vilo cōmodo abducat tuo. Pro pleno. Vir. Tñ pietate quē ac meritis si forte viz quē cōspexere silēt. Pro fecundo et frugifero. Idē. Quid labor aut benefacta iuuant: quid vomere terras Inuertisse grauis? Pro multo. Vir. Vbi graues pascant atq; alantur pauonū greges. Sat. lib. iii. hūto. Lepit p̄ omne prouinciā gra-

ue precū fructibus esse. Pro amaro. Var. in quinq; tribus. Absynthiū vt bibā graue et calidū. Si grauis sit aduerbiū grauius et graue.

Grauis significat multū. Cecili. Placere hoc cepit grauius. Cicero. Nec p̄o audidi grauius qui inimicis irascendū putant. Virgil. Grauius spiratūs copia thymbre. Aliquādo significat asper/ male. Idem. Graue olentis auerni. Aliqñ moleste. Luce. Grauius ter et iniquo animo tuli. Aliqñ sapienter. Idē. Si qd̄ prudenter/ si quid grauius factū est: hoc est: non leuis ac inspicier/ sed mature sapienterq;.

Grauedo: pōderositas. Quādoq; sumit p̄ morbo seu humore/ qui ex capite distillat: nares claudit: vocem obrundit: tussim sicā mouet: sciat docet Celsus lib. iii. Catul. Scire celo q̄ grauedine et tussim. Plau. in An. Quod illa haud similes quāsi grauedo. p̄n ar. Doc ne sic faciat tu labellū abstergas. Hec cougas vocant. Hippocrates distillationes oīs et grauedine nominat cozgas.

Grauedinosus: non solū qui grauedine infestat/ sed etiam qui ad eum morbū est procliuor. Luce. libro. iii. Tūc. Itaq; dicimus quosdā grauedinosos: quosdā terminosos: nō quia iam sint/ sed q̄ sepe sint. Plin; appellat Erū grauedinosū: quod hōmo in pabulo grauedine facit.

Graueolentia: malus odor. Plinius. Et oris graueolentiam tollit.

Grauo as. p̄mo/ onero/ molesto. Virgil. Mec mela/ boz iste grauabit. Idem; cōpōsta. Aggrauo: quod est super seu plus grauo. Col. lib. ii. Tū etiā ratio rutili/ ci aggrauat cequo. p̄fectu operis. De grauo: deoisi grauo. Idē lib. i. Et qd̄ prius extructū imminabat cedenti paulatim degrauiatū pōdere suo p̄ceptis attrahef. Virgil. libro. ii. De graua etna caput. Vp̄ria. Quo mō celi perunt: et ad sublimia et alta conueniunt/ q̄ terrenis cupiditatib; degrauiant. In grauo: ius seu valde grauo. Lero. in Ero. In grauiatū ē cor Pharonis. De grauo: valde grauo. Idē ad Marcellā. Quapropter monco/ vt dū mūdū hū; viā curri mus: nō duab; tunicis nō calciamentoꝝ pellib; agranemur. Et hec oia habent pe. coz.

Grauate aduer. significat cū labore siue cū molestia. Graueco is. grauis et oneratus fio. Virg. lib. ii. Beor. Nec minus inereca fetu nem; omne grauefcit: id est onerat. Hinc aggrauelco: magis grauius fio. Ter. in Ecy. Vale metuo ne Philemone mag; morbus aggrauelcat. In grauelco: eiusdē significatiōnis est. Aug. lib. ii. de ciu. dei. Nā ingrauefcite pestilentia ludi lencit. Rome p̄m; instituti sunt.

Grauida mulier: q̄ iā conceptu fetu grauat. Pregnans que iam occupata est in generando quod cōcepit. Aug. Quo mō fiet istud/ vt vtero grauida sim pudico/ et immunis sim a marito? Aliquādo ponit p̄ plena. Inde grauidio as. p̄ impleo veteres posuerunt. Cecili. Titre p̄ mysteria hic honeste grauidant. p̄bo. Leo papa. Virgo regia dauidicę stirpis eligit: q̄ sacro grauidada fetu/ diuinā humanāq; prole prius cōciperet mente q̄ corpore. Et insciens. p̄niqua partus in catus sit fetus eius.

Grauiatellus: senior. Plau. Quis est grauiatellus? iste q̄ aduenit? Et puto a grauitate dicitur.

Grex: differt ab armento: q̄ grex minorum animalium sit congregatio: vt ouū/ porcōꝝ/ caprarum. Armentum maior: vt Cameloz/ boum/ equoz. Hierony. in Deutero. Habuerisq; armenta boum et ouium greges. Quid. Velle greges ille totidēq; armēta p̄ herbas pascebāt. Vir. Hec factis armētis superat p̄ aliterā cure. Lanigeros agitare greges birasq; capellas. Inuenitur tamē quādoq; grex de maioribus dicit. bobus. Vir. Aut aliquā in magno sequitur grex

ge. Tamen ad distinctionē addidit magno: sicut Bo-
ra. adiecti mugientum. Aut in reducta valle mugien-
tium prospicit errantes greges: Quasi grex ge-
neralius nomen sit armentum specialius. Et illud si-
ne appposito de pecoribus minutia intelligatur: cū
apposito possit etiam ad maiora transferri. Licet. Fu-
dit apothecas cecidit greges armentorum. Col. libro
primo. Nec absint greges armentorum/ ceterorum
q; quadrupedum culta et dumeta pascentiū. Dicitur
et grex de auidibus. Aug. lib. xij. de ciui. dei. Alias dō
greges instituerit: que cōgregat atq; in gregib' ma-
lunt viuere: vt sunt columbe/ sturni/ cerui/ damule/ et
cetera huiusmodi. Etiam bonorum vel maloz homi-
nū dicitur Grex. Licet. In his bonis gregibus omnes
aleatores/ omnes impuri impudicq; versant. Et est
tā se. q; masculi generis.

Gregarius: ex grege vulgaris. Unde gregarius mi-
les dicitur: non electus/ sed tumultuarie vnde cunq;
collectus. Salust. Deinde multi memoros Sylla-
ne viciorie: q; ex gregarijs militibus alios fenatores
videbant: alios ita diuites/ vt regio victu atq; cultu
vitā agerent. Col. libro. vij. Gregariozq; pastorū
velut minutā professionis sue disciplinam constanti
sine repudiali.

Grego as. de quo Pausia. Sunt et alię deriuationes
diuersas terminationes habetes: tam a nominibus
q; a verbis nascentium verbor: vt a Greco greco/ et
greco: a Grege greco: a Philo sopho philoso-
pho. Hui' tamē cōposita magis i vtu sunt: vt ab gre-
go: qd est deduco. Agrego: a sicio/ ad iugo. Lactā.
lib. iij. Si nobis credendū nō putat/ credat/ Dōme-
ro: qui sūmū illū Jove demōnib' aggregauit. Dōgre-
go. Idē eodē. Aliūq; sibi pplin fideliozē ex alienige-
nis congregaret. Segregare: leozū pono/ diuido. Fe-
lus. Segregare: ē ex plurib' gregib' partes seduce-
re. Et hec oia habet pe. co.

Gregalis: et hoc gregale: quod in grege viuūt. Tarro
libro. ij. de re rust. Equi boni futuri signa sunt: si cum
gregalibus in pabulo contendit in currendo aliave
quare quo potior sit.

Gregatum: p diuersos greges. Tar. Verula q; mera
id est sola volitet. Cōtra ab eo graculi q; gregatim.

Gressus a. um. participiū a Gradior. Gressus us. in cel-
sus/ ambulatio: vt Gressus meos dirige.

Gressibile: quod aptum est ad gradiendum: vt Homo
est gressibilis.

Gressutus a. um. pe. pd. idē qd gressibile/ nō quod ma-
gnos habet pedes: vt quidā autumant. Nā Aug. in
dialec. sic scribit. Socrates et hō est et gressutū.

Gressus a. um. nomē est quātitate significās. Cui' dimi-
nutiū est gressulus.

Grossitanti pluraliter dicitur ficus anteq; maturescat.
Alij dicunt grossos esse fic' q; nō maturescūt. Dimi-
nitiū sic' q; precoces seu pcoques/ et a neotericis flores
appellant: apud grecos. adromos vocant. Col. li. iij.
Si viles ficū: quis natura serā facere/ cū grossuli mi-
nuti erunt fructū de cutito.

Grossipion siue pylon seu grossapinus: frutex est ex su-
perio: parte Egypti/ que in Arabiam vergitur alla-
tus: nunc etiam in quibusdā locis Italię nascens: ex
quo lina fiunt que grossipina siue pylina seu grossipina
dicuntur: paruulus est: similēq; barbarę noci defert
fructū plenū lanugine: nec vllū genus lini in candore
mollitia ve pferet huic. Juris cōsulit inter lanas poti-
us cōnumerat: diciturq; lanā lineā a grecis appellari.
Et his sunt velles cādissimę ac subtilissimę: q; vul-
go bombicę dicitur: cū ryline seu grossipine grossū
pingue appellari debeant. Quidā huiusmodi lini co-
ronum vocant: frutices id ferentes quibusdā in locis
folia habet vitū similia/ nisi q; minorā sunt: feruntq;

cotonei mali similitudinem et cucurbitas: que maturate
rupre lanuginis pilas emittunt.

Grues: aues minime soliuage: que nō se segregat/ siue
cū volant siue pasunt. Et a sono vocis dicte excubi/
as nocte diuidat/ capite subter alā cōdito dormiunt
alternis pedibus insistentes. Volantes autē ordine
quodā y litterā faciunt id quod Palamedē depreu-
disse legimus. Hic ad Rusticū. Hues vnā sequū-
tur ordine litterato. Tar. Tui habis verius: nec li-
tera tota manebit. Quā pideris si palamedis aue.
De natura hui' auis Amb. lib. Hecra. sic habet. Hues
es iniusti et voluntario vtu in nocte sollicita exercent
custodia: dispositos vigiles seruant: et ceteris confor-
tibus generis quiescētibus alię circueunt et explorāt
ne qua ex parte insidie tentetur: atq; deserunt impi-
grā suo vigore tutela: post vbi vigiliarum fuerit tem-
pus impletū: perfuncta munere in somnū se premis-
so clangore cōponit/ vt exeret dormientē: cui vicē mu-
neri traditura est. Et illa volans suscipit sozem: nec
vlu nostro inuita et pigrior somno renūciat: sed impi-
gre suis excutit et stratis: vicē exequit: et quā accepit
gratiā pari custodia atq; officio representat. Ideo nul-
la discretio: q; deuotio naturalis: idem tuta custodia/
quia voluntas libera. Hunc etiā volātes ordine ser-
uant: et hac moderatione omnē laborē alleviant: vt p
vices sūgant ductus sui munere. Prece dēt em vna/
et hucurrit ceteris: deinde conuertit: et sequitū sozem
ducendi agminis cedit.

Gruo is. grui. fest. Huerē dicunt grues vt sues grū/
nire. Hinc pgruo. p cōuenio/ cōcordo. Terē. i. Hecra.
Cōcede hinc domū/ ne nos pgruere sentiat. i. cōcor-
dare. Hinc pgruū et Ingruo is. de quo alibi.

Grumus: terre collectio: minor tumulo. Apud Col. de
ciū cluulus. Quā lib. ij. ait. Humos quos aduersurā
plerūq; traxer crates faciunt: despiciunt ita necubi
ferramentū sensicis possit offendere. Cui' dimi-
nitiū est grumulus. Pl. lib. xij. Quidā et aliū vpicū i plano
seri vetant: castellatumq; grumulus imponi distanti-
bus inter se pedes ternos.

Grūma me. mēsurā quēdā qua fixa vię ad lineā dirigū-
tur: vt est agrimēoz et similitū. Hinc de glumoz aris.
p dirigo. Luci. Quāq; de grumaris vt in castris men-
sor facit olim. Et ex grumoz. Quā ex grumantes apud
Tar. legif lib. iij. de re. rust. qd est de mensura et recta
via excedētes/ vel grumos eruentes.

Grumie dicuntur loca media: inter que directe quattu-
or cōueniunt vię.

Grunio is. grūniū et grūniū. itum. propriū est vo-
cis porcoz. Licet. libro. v. Lul. Aut grūnit cum ma-
ctat sus. Juue. Et cum remigibus grūnisse elpenora
porcis. Hinc grūnitus tus.

Grūdire veteres dicebāt: qd nos grūnire dicim'. Clau-
di. li. annaliū. xv. Grūditabat graui pec' suillā. Hinc
grūdules: lares dictos accipim': quos Romul' psti-
tuisse dicit in honore scrophę: que. xxx. pepererat por-
cos. Causus demina. Sus parit porcos trigita: cui'
rei sanū fecerūt Laribus grūdilibus.

Gryllus: animal est magnitudine cicadę/ corpore lon-
gior: genus est locuste: vndiq; per orbem terrarum
perniciter agris pteret in partia. Parthi gryllos
comedunt: vt testat Hiero. cōtra Joui. Dicit gryl-
lus a sono vocis. Suidas. γρυλλος ζεροφου-
τος του σκροαικουλιου γρυλλος και λι-
ωροσ και γρυλλος οχοροσ. Hinc magnā
auctoritatē perhibet Higidi' magis q; retro ambu-
ler: terrā terebet: noctibus stridat.

Grypes: qui et gryphones: animalia pēnata et quadru-
pedia: omni ex parte leones sunt: alie et facie aquilis
similes. equis vehementer infest. Nascent i hyper-
boręis montibus. Et potest declinari grypes is. Et

